

[Holstein.]

trol og Regnskabsvæsen i det private Erhvervsliv, og det er blevet billiget og tiltraadt af den højtærede Statsminister. Og naar man har i frisk Erindring, hvorledes mangfoldige ærede Medlemmer, bl. a. den nuværende højtærede Handelsminister, mindre den højtærede Statsminister, men den ærede Ordfører for de Radikale, den nuværende højtærede Indenrigsminister, stillede sig i Foraaret under den store Dagsordensdiskussion om Dobbeltthonorarer og om Handelsministeriets Departementschefs Stilling paa den ene Side som Medlem af Likvidationskomiteen i Landmandsbanken og paa den anden Side som sin egen øverste Tilsynsførende i Handelsministeriet, hvorledes de fandt dette uheldigt og krænkende for den almindelige Retsbeviethed, saa vil jeg gerne spørge det daværende ærede Medlem Hr. Hauge og det daværende ærede Medlem Hr. Dahlgaard, om de virkelig har skiftet Grundopfattelse siden, om den Grundopfattelse, de den Gang gav et saa klart og prægnant Udtryk, nu er forandret af regerings-taktiske, opportunistiske Hensyn, eller om den fremdeles er den samme. For hvis den er den samme, saa er der a fortiori Grund til for Ministrene at sige, at dette her kan ikke fortsættes længere (*Indenrigsministeren* [Dahlgaard]: De blander alting sammen!). Der er fuldkommen god Sammenhæng, Aarsagssammenhæng, mellem det ene og det andet, blot med den Forskel, at dette her er meget, meget mere graverende end det, man paatalte saa skarpt fra radikal Side i Foraaret 1929.

Det skal blive interessant for den danske Menigmand at faa at vide, om de, der nu skal indlede det socialdemokratiske Systemskiftes Æra efter det Venstreregimente, som de saa skarpt og saa paagaende har kritiseret, netop naar det gjaldt Forhold af denne Beskaffenhed, nu vil indtage en Stilling, der principielt svarer ganske til den Holdning, der i den ene og den anden Sag er blevet indtaget af Lederne af det Parti, som har har været Socialdemokratiets bitreste politiske Modstandere.

Jeg har ønsket at rejse disse Spørgsmaal allerede nu, for det er jo ikke et konkret Spørgsmaal om en enkelt Embedsmand. Det graverende i denne Sag er jo ikke, at det Tyveri er begaaet, at der er en Tyy i et Ministerium, men det graverende er, at noget saadant har *kunnet* begaaes. Og mere graverende er det,

naar man paa Forhaand af den højtærede Statsminister faar at vide, at her foreligger ikke noget som helst Grundlag for Afskedigelse; og endnu mere graverende er det, naar man hører den ærede Ordfører for Socialdemokratiet sige, at det hele skyldes bare Systemet, naar det virkelige Forhold er det, at det overhovedet er fuldkommen umuligt her at tale om System, der mangler overhovedet enhver Antydning af System, og det, der er Forsømmelsen, er netop, at man ikke har søgt fra den ansvarlige Ministerialledelses Side at faa indført Antydning af System. Det er det graverende.

Jeg tror, at indenfor vide Kredse af den højtærede Regerings Vælgerbefolkning vil man føle sin Retsbeviethed dybt krænket og skuffet, hvis det skulde vise sig, at Regeringen af Grunde, som intet har med de faktiske, for Alverden tilgængelige, Forhold at gøre, vilde hævde, at denne Departementschef, Departementschefen i Handelsministeriet, som skulde være Forbilledet, det uangribelige Forbillede for det privatøkonomiske Liv, hvor det drejer sig om Forhold af den Art, her er Tale om, at denne Mand vedblivende kan være Departementschef i Handelsministeriet. Jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis Likvidator Dalhoff ikke havde sin Broder og overordnede, Departementschef Dalhoff, saa nær paa Livet, at han var ude af Stand til at se Bjælken i hans Øjne, saa klos paa Livet, at han var forhindret i at se, saa vilde det være ham umuligt at respektere Departementschefen som sin overordnede.

Jeg siger dette velment overfor den højtærede Statsminister. Prøv ikke paa af Grunde, som ikke vedrører det saglige . . . (*Statsministeren* [Stauning]: Hvad er det for Grunde?) . . . Opportunistiske Grunde. Andre kan der ikke være, for hvis den højtærede Statsminister havde holdt sig til de saglige Grunde, havde Departementschef Dalhoff i Dag for længst været afskediget . . . (*Statsministeren* [Stauning]: Nævn Grundene) . . . Grundene til, at han skulde være afskediget? Det har jeg nævnt udførligt og redegjort udførligt for. Jeg beklager, hvis den højtærede Statsministers Naivitet er af en saadan Art, at han fremdeles ikke er i Stand til at fatte de Grunde, som gør det rimeligt og betimeligt, at Departementschefen var afskediget. Jeg beklager det overordentligt, for det synes mig i saa Fald, at der er en Brist i den højtærede Statsministers Opfattelse af Ret og Uret, af Sømmelighed og Usømmelighed i